

HOGE ONDERSCHIEDING

Limburgs Schutterijmuseum in Steyl kan manusje-van-alles Jan (88) nog lang niet missen: 'Het enige wat hier ontbreekt, is een bed voor hem'

Bron: dagblad De Limburger (online) van 24-01-2026 door Marcel van Lier

LSM-voorzitter Gerard Fokkens (links) feliciteert Jan Willems met zijn hoge onderscheiding. © LSM/Anja van Lier

Steyl/Tegelen

Trots, trouw en traditie, daar draait het schuttersleven om. Het is ook waar Jan Willems (88) uit Tegelen al veertig jaar voor staat als vrijwilliger van het Limburgs Schutterij Museum. Hij ontving de eremedaille in goud.

Het in 1976 opgerichte schutterijmuseum bevond zich nog in Hoensbroek toen Jan Willems door toenmalig voorzitter Harry Thissen werd gestrikt als vrijwilliger. „Ik kende Harry van de harmonie en dacht: och, waarom niet. Dit kon er nog wel bij.”

Het schutterswezen werd een tweede leven. Jan sloot zich aan bij Sint Anthonius, een van de (toen nog) drie schutterijen in Tegelen, en weet nog dat hij op het OLS in Landgraaf ooit een half *bölke* liet staan. „Ik heb het tot commandant geschopt, maar ben al een hele tijd geen lid meer. Het was niet meer te combineren met mijn werk in het museum. En ik zat ook nog bij een paar koren.”

Het schutterijmuseum verhuisde in 1989 naar Stramproy en vandaar naar Steyl, waar het sinds 2001 is gevestigd. Het eerste onderkomen, klooster Oud St.Gregor, werd zeven jaar later door brand verwoest. Mede dankzij Jan kon een groot deel van de collectie worden gered. „Gelukkig hebben we veel waardevolle museumstukken

onder het puin vandaan kunnen halen. Zo goed als alle vaandels, op één of twee na geloof ik."

Met dezelfde tomeloze inzet nam hij het voortouw bij de herinrichting van het museum in de voormalige St.Rochuskerk, waar de wapenkamer in de kelder al jaren zijn domein is. „Tot voor kort was ik de enige met een wapenvergunning, die hebben we als museum nodig. Alle buksen zitten veilig achter slot en grendel. De politie controleert daar regelmatig op."

Klusjesman

Daarnaast is hij er als klusjesman menig uurtje in de weer. „Je mag gerust opschrijven dat we niet zonder hem kunnen", zegt voorzitter Gerard Fokkens. „Jan is ons manusje-van-alles, zijn aanwezigheid is zo vanzelfsprekend dat je haast zou vergeten dat hij intussen al 88 is. Maar hij is nog zó kwiek voor zijn leeftijd." Typerend is een uitspraak van Fokkens' voorganger Henk Vossen. „Hij zei ooit: het enige wat in het museum nog ontbreekt, is een bed voor Jan."

Speciaal voor topvrijwilligers als Jan Willems, die ook nog jarenlang de OLS-optocht jureerde, heeft de OLS-Federatie de eremedaille *Trots, Trouw en Traditie* ingesteld. Hij ontving de kruisspeld in goud, de hoogste gradatie en zoveelste blijk van waardering voor zijn enorme verdiensten. In 2003 werd hij als Schutbroeder opgenomen in de Edele Eedbroederschap van de Souvereine Orde van de Rode Leeuw van Limburg en de Heilige Sebastianus, elf jaar later volgde de bevordering tot officier en in 2019 behaagde het de koning hem tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau te benoemen.

Stuk voor stuk hoge onderscheidingen. Toch is de waardering die hij vorige week op de jaarlijkse vrijwilligersdag van het museumbestuur kreeg, hem minstens zo veel waard. Jan Willems werd benoemd tot erevrijwilliger van het schutterijmuseum en kreeg een keramisch wandbord cadeau. „Dat krijgt een prominent plekje in huis."

Op z'n lauweren rusten is er voorlopig niet bij. „Stoppen? Nee hoor, geen denken aan! Het museum en mijn moestuin houden me fit."